

да нямат твърда работа с него. Когато някой се решава и отдалеч го извика по име, колкото е възможно по-ласкаво и кротко, на първия и втория път Балкан не обръща никакво внимание, като че и не чува, но на третия път дига глава, устремява в шегобиеца запален и гневен поглед, показва големите си и бели зъби и заканително ръмжи. И в погледа му има не толкова ненавист и злоба, колкото надменно и гордо презрение. Дори самите войници не смеят да се обръщат с него твърде интимно или пък твърде строго. Веднъж съвсем неочаквано и като че без всяка причина той се нахвърли върху Къня кръчмарина, разкъса дрехите му и го захвапа за крака. От тогава войниците обикновено го водят вързан.

II

Голямото нещастие изглади всички вражди, примири и сближи осиротелите семейства. След много труд и лутане, след много взаимни съвети и допитвания, в които имаше някаква трогателна и задушевна топлина, в Люляково най-после се приготвиха за жетва и на утрешния ден, първия понеделник пред Петровден, щяха вече да започват. Но тъкмо в навечерието неочаквано се разчу и бързо се разнесе нова и тревожна мълва: идели към границата много ромънски войски. Граничните войници се прибрали и рано на другия ден